

ที่ อบ ๐๐๑๙/๑ ๒๙๕๖

สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดอุบลราชธานี
ถนนแจ้งสนิท อบ ๓๕๐๐๐

๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๔

เรื่อง บทความกฎหมายน่ารู้

เรียน พัฒนาการอำเภอ ทุกอำเภอ

สิ่งที่ส่งมาด้วย บทความ

จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดอุบลราชธานี ได้รับแจ้งจากกรมการพัฒนาชุมชน เรื่อง ความสำคัญของ “คำร้องทุกข์” โดยสำนักงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีได้ดำเนินการจัดทำ และเรียบเรียงความรู้เกี่ยวกับข้อกฎหมาย คำพิพากษา ข้อสังเกต ข้อควรระมัดระวังเกี่ยวกับการทำนิติกรรม และในการปฏิบัติหน้าที่ต่างๆ ขึ้น เพื่อให้เจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชนและทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องได้ศึกษา เป็นความรู้และถือเป็นข้อปฏิบัติ

ในการนี้ จึงขอให้สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ตามโอกาส และช่องทางต่างๆ ตามที่เห็นสมควรต่อไป โดยสามารถดาวน์โหลดบทความ ได้ที่เว็บไซต์ www.womenfund.in.th หัวข้อ “สื่อเผยแพร่” รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายคมกริช ชินชนะ)
พัฒนาการจังหวัดอุบลราชธานี

กลุ่มงานประสานและสนับสนุนการบริหารงานพัฒนาชุมชน

โทร. ๐ - ๔๕๓๔ - ๔๖๒๘

โทรสาร ๐ - ๔๕๓๔ - ๔๖๒๘

ความสำคัญของ “ คำร้องทุกข์ ”

ชาวกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีหลายคนคงได้มีโอกาสพบกับปัญหาการกระทำความผิดฐาน “ ยักยอกทรัพย์สิน ” ที่เกิดขึ้นกับสำนักงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีกันอยู่บ่อยครั้ง ซึ่งความผิดฐานยักยอกทรัพย์สินเป็นความผิดอันยอมความได้ มีอายุความเพียงสามเดือนนับแต่วันที่เรารู้เรื่องและรู้ตัวผู้กระทำความผิด และในการดำเนินคดีผู้เสียหายต้องร้องทุกข์ภายในอายุความต่อพนักงานสอบสวน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒ (๗) ที่บัญญัติไว้ว่า คำร้องทุกข์ หมายความว่า “ การที่ผู้เสียหายได้กล่าวหาต่อเจ้าหน้าที่ตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ว่า มีผู้กระทำความผิดขึ้นจะรู้ตัวผู้กระทำความผิดหรือไม่ก็ตาม ซึ่งกระทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เสียหาย และการกล่าวหาเช่นนั้นได้กล่าวโดยมีเจตนาจะให้ผู้กระทำความผิดได้รับโทษ ”

จากบทบัญญัติของกฎหมายย่อมเห็นได้ว่าการร้องทุกข์นั้นจะต้อง “ ร้องทุกข์โดยมีเจตนาจะให้ผู้กระทำความผิดได้รับโทษ ” ซึ่งส่วนใหญ่พนักงานสอบสวนจะบันทึกว่า “ ผู้เสียหายจึงมาแจ้งความเพื่อให้ดำเนินคดีแก่นางสาว ก. จนกว่าคดีจะถึงที่สุด ” ดังนี้ ถือได้ว่าเป็นการร้องทุกข์โดยมีเจตนาให้ผู้กระทำความผิดได้รับโทษแล้ว แต่ก็มีบ่อยครั้งที่พบว่ากองทุนพัฒนาบทบาทสตรีบางจังหวัดได้ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนว่า “ จึงแจ้งความไว้เพื่อเป็นหลักฐาน ” หรือในทำนองเดียวกันนี้ ซึ่งหากข้อเท็จจริงพบว่าเป็นการแจ้งความไว้เพื่อเป็นหลักฐาน ย่อมถือว่าผู้เสียหาย “ มิได้มีเจตนาจะดำเนินคดีหรือมิได้มีเจตนาให้ผู้กระทำความผิดได้รับโทษ ” พนักงานสอบสวนย่อมไม่มีอำนาจสอบสวน และยังส่งผลให้พนักงานอัยการไม่มีอำนาจฟ้องอีกด้วย ดังนั้น เจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบอำนาจให้เป็นผู้ร้องทุกข์จึงต้องระมัดระวัง และตรวจสอบว่าเจ้าพนักงานตำรวจหรือพนักงานสอบสวนผู้รับเรื่องได้บันทึกในใบรับแจ้งความไว้เป็นประการใด โดยสำนักงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี ขอแนะนำว่าให้แจ้งความ “ โดยมีเจตนาจะให้ผู้กระทำความผิดได้รับโทษ ” เท่านั้น

ดังคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๓๓๑/๒๕๒๗ พิพากษาไว้ว่า “ ในคดียักยอก ข้อความที่ว่านำความมาแจ้งเพื่อชะลอการดำเนินคดีไว้ก่อน ถ้าหากจำเลยไม่ชำระเงินจะได้มาแจ้งดำเนินคดีต่อไปอีก จึงนำความมาแจ้งไว้เป็นหลักฐาน ดังนี้ ถือไม่ได้ว่าเป็นการร้องทุกข์ตามกฎหมายเพราะขณะแจ้งยังไม่ประสงค์จะให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดี ครั้นพ้นกำหนด ๓ เดือน นับแต่รู้เรื่องความผิดและรู้ตัวผู้กระทำความผิด ผู้เสียหายจึงได้มาแจ้งความให้ดำเนินคดีกับจำเลย คดีโจทก์จึงขาดอายุความ ”

ดังนั้น พนักงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีจะต้องมีความระมัดระวังในการร้องทุกข์ เนื่องจากมีอายุความเพียงสามเดือนเท่านั้น จึงขอฝากความห่วงใยผ่านบทความนี้ แล้วเจอกันใหม่ฉบับหน้าค่ะ

นางสาวพิชัญลดา ขวัญดี นิตกร
เรียบเรียง
นายธีระพล คู่คิด ผู้อำนวยการกลุ่มกฎหมาย
ตรวจทาน